

Alapítva 1885.

SCHLIG

főraktára.

10. sz. a.

bevitelünk, finom és legfino-
gu francia cognac-ból, egy-
en ajánljuk a már 27 éven
Király, Moszkva, Vik.K
N Kes a — 88 kr-ával. Legkisebb
es bérmentve küldjük.(451.) 6—12.
mények mellett.

s raktárunkon levő

EKET,

is,

EKET,

öket,

ruhákat,

k e t,

függönyöket,

tjuk el. 43.—

Fiai

TÉR.

gesebb

1 pár frt 2.80

1 " " 3.50

1 " " 4.50

kivitelekre

7 frt 50

—90 kr.

raktár

A

A

A

A

A

A

A

A

A

A

A

A

A

A

A

A

Előfizetési árak:
helyben, vagy postán küldve:
Egész évre 10 frt — kr.
Félévre 5 " — "
Negyedévre 2 " 50 "
Egy hóra 1 " — "

Egyes szám 4 kr.

Alap szellemi részét illető minden köz-
emény a szerkesztőségbe (Nagy-utca
1702. sz.) bérmentve küldendő.

Előfizethető helyben:
Telegr. K. Lajos könyvkereskedésében
és a kiadóhivatalban. (Nagy-utca
1702. sz. alatt.)

DEBRECZEN

A DEBRECZENI ÉS VIDÉKI FÜGGETLENSÉGI PÁRT KÖZLÖNYE.

MEGJELEN NAPONKINT PÉNTEK ÉS VASARNAP KIVÉTELELVEL.

Hirdetési díj:

Négy hasábos petit sorú 1/5 kr. Nagyobb
terjedelmű többesrű hirdetések alk-
szertint jutányos áron vétetnek fel. Hely-
díj minden külön bejelölésért 30 kr.

Hirdetést vagy reklámot magában foglaló
újlonásig sora 30 kr.

Nyitási költségek minden petit sora
50 krajczár.

Hirdetések fölvetetnek a szerkesztőség-
ben és kiadóhivatalban. (Nagy-utca
1702. sz. a.)

Kéziratok nem adóznak vissza.

Fölvívás előfizetésre.

A »DEBRECZEN« XXV-ik évfolya-
mának első negyedére, mely január hó-
val kezdődik, előfizetést nyitunk. Biza-
lommal kérjük tehát t. előfizetőinket elő-
fizetéseik megújítására, valamint mind-
azokat, kik hátralékban vannak, hátra-
lékaik kiegyenlítésére. — A kik újévtől
kezdve lapunkat járattai nem óhajtják:
szíveskedjenek az újévben megjelenendő
első számot kiadóhivatalunkhoz visszakül-
deni.

A »DEBRECZEN« előfizetési ára:

Egy évre 20 korona. (10 frt — kr.)
Fél évre 10 korona. (5 frt — »)
Negyedévre 5 korona. (2 frt 50 »)
Egy hóra 2 korona. (1 frt — »)

Tévedések elkerülése végett az elő-
fizetési díjakat e cím alatt kérjük be-
küldeni: A »Debreczen« kiadóhivatalá-
nak, Debreczen. (Nagy-utca, 1702. sz.)

A »DEBRECZEN« szerkesztősége és kiadóhivatala

A mostoha gyermek.

(B-t.) A képviselőház pénzügyi
bizottsága — egy évi pihenés után —
végre tárgyalás alá vette azt a furcsa
törvényjavaslatot, mely a tanítói fizeté-
sek »rendezéséről« viseli czégerül, de lé-
nyegében nem egyéb a magyar tanító-
ság súlyos anyagi helyzetének újabb
szentesítésénél.

Kerek e világon nem képzelhető
mostohább bánásmód, mint a milyenben
nálunk a tanítószágot, nemzeti életünk
fejlődésének ezt az igen-igen fontos té-
nyezőjét részesítik. Minél nagyobb a ha-
ladás más téren, annál kirívóbbá s szé-
gyenletesebbé válik az a fölt, mely köz-
életünkön a népnevelés-ügy munkásai-
nak valóságos nyomorban hagyása miatt
ékeskedik.

A 24 év előtt megalkotott közokta-
tási törvény elkövette azt a baklövést,
hogy a tanítók részére konkrét összeg-
ben kimondott fizetési minimumot álla-

pitott meg, azaz kimondta, hogy 300 fo-
rintnál kevesebb fizetést tanítóknak adni
nem lehet. Tehát a tanítói fizetést 300
frt-tól kezdve — fölfelé — akként kel-
lett volna megállapítani, hogy minden
álláson a tisztességes megélhetés bizto-
sítva legyen. E helyett az iskolafentartók
nagy része, még maga az állam is, úgy
élt vissza a fizetési minimummal, hogy
a fizetést nem a végzett munkához s a
megélhetési igényekhez szabta, hanem
adta azt a legkisebb összeget, amelynél
kevesebbet adni törvény tiltja. De e tör-
vény dacára oly iskolafentartók is akad-
tak, leginkább hitközségek, a kik a tör-
vényesen megengedett legkisebb fizetést
sem adták meg mind e mai napig.

S mi történik? Talán a közoktatási
kormány a törvénynek eleget nem tevő
községektől megvonja az iskola fen-
tartás jogát s törvényszabta köteletséghez
híven az állam részére foglalja le azon
községekben az iskolát? Dehogy! Hu-
szonnyégy évi törvényességért e közsé-
geket mintegy meg akarják jutalmazni
azáltal, hogy az állam pénzt küld nekik
tanítóik fizetésére a nélkül, hogy az is-
kolatartás jogát, mint amelyre alkalmat-
lanoknak bizonyultak, tőlük megvonná.
S minthogy ilyen község van vagy né-
hány ezer, hát ezeknek a most készülő-
dő törvény államsegélyt biztosít arra
a célra, hogy tanítóknak legalább 300
frtot adhassanak.

Enyiből áll az egész, amit úgy ke-
reszteltek el, hogy: a tanítói fizetések
»rendezése.« (!) Hiábavaló nemcsak a ta-
nítók, hanem az egész sajtó egészen kéz-
zelfogható minden bizonyítgatása, hogy
nem a törvényt eddig még nem tartott
iskolafentartók gyámolítására van szük-
ség, melyből a tanítószágot egyetemének
helyzetére semmi javulás nem követke-
zik be, hanem arra van szükség, hogy a
tanítók összeségének adjunk kvalifiká-
ciójukhoz, az általuk végzett munka
fontosságához, terességéhez s a vele
kapcsolatban levő nagy célokhoz méltó
tisztességes existenciát. Kormány és
törvényhozás bedugja minden érv előtt

a fület azzal a nyomósnak látszó okkal,
hogy — az állam pénzügyei nem enge-
dik a tanítószágot tisztességes ellátását.

Ennél hamisabb ürügyet aligha állí-
tottak még valaha egy nagy társadalmi
osztály jogos igényeinek kielégítése elé.
Hiszen a tanítói fizetések általános javi-
tásához szükséges költségből alig jut
valami magának az államnak a szám-
lájára.

Az egész országban csak néhány
százra rug az oly iskolák száma, melyeket
közvetlenül az állam költségén tartanak
fenn. Az iskolák kilencztizedrészt hit-
községek, politikai községek és magáno-
sok tartják fenn. Arra, hogy az állami
iskolák tanítóinak fizetési minimuma 600
frtban állapíttassék meg, az államra nem
háramlanék több költség, mint amennyit
most a hitfelekezeti iskoláinak segélyezé-
sére akarnak fordítani. A nem állami
iskolák tanítóinak fizetéselemeléséből szár-
mazó költségtöbblet az állam tárczáját
nem érinti, hanem érinti az iskolafentar-
tókét, legfőképpen a felekezeti, melyek
pedig, — ha kimondatnék, hogy iskola-
fentartói joguk a 600 frtos minimum
ténylegesen megadásához van köte-
vőbb megadni a nagyobb fizetést, mint-
sem lemondjanak iskolájukról.

Lehetetlen hát be nem látni, hogy
a tanítói fizetések általános rendezésé-
nek semmi komoly akadály nem állja
útját. S hogy mégis vonakodik a kor-
mány erre az utra térni, annak más ma-
gyarázata nem lehet, mint hogy a ta-
nítók még mindig mostoha gyermekei az
államnak, akiknek a sorsával nem akar-
nak törődni; talán azért, mert azt hi-
szik, hogy a nyomorúságos anyagi hely-
zetben levő tanítószágot egy-egy kis mé-
zes madzaggal sokkal hathatósabban le-
het a pártpolitika érdekeinek pórászá-
hoz kötni.

S mi azt hisszük, hogy ez az ér-
dekpolitika a tanítószággal szemben nem
is fog megszűnni, míg maguk a tanítók
más politikai állásponton nem helyezked-
nek; t. i. míg társadalmi uton nem szö-
vetkeznek arra, hogy jogos követelése-
i

vannak itt a jelenlevők között — kik nem
átalják azt a gyalázatos gyanúsítást — erre
az en drága — igen drága — néhai meny-
asszonyomra, hogy — melyet én kötele-
ségemnek tartok itt a halott szeme előtt meg-
hazudolni, s kinyilatkoztatni, hogy — ez a
drága leány tiszta és mocsoktalan.

— Igen, a gondviselés legyen a tanum,
hogy az, a ki itt fekszik — a halál nászágyá-
ban — mint szűz — szűz, mondom, egy igaz
myrtusvirág, egy ág, egy — ah, Istenem segits,
óh én szerencsétlen! Amen, Amen . . . Vi-
zet!

Megtámolyodott, hátra-hanyaltott, de
Gyula, ki hozzá ugrott, megkapta, s leültette
egy székre. Es mivel viz nem volt kéznél, sört
adtak neki. Nagyt kortyantott, aztán hango-
san eljajdította magát — szivszaggató, fájda-
mas hangon. Az asszonyszemélyek is zoko-
gásba kezdtek, míg a férfiak Gyula egy inté-
sére felragadtak, s beszegeztek a koporsót.

— Isten ugyse különös hal! mormolta
Jakab. Még elfagy a bátorságom! Gyertek em-
berek! Vigyük!

Es kivitték Annát a koszorúkkal együtt
a kocsi. A zenészek ráhúzták sirmalmas indu-
lójokat, a menet rendezkedni, mozogni kezdett.
Es Bissrup Lajos ur, minden rokk nélkül,
felült a kocsi mellé, a halottas kocsi. A feke-
te keztyük, melyekkel szemeit törülgette,
befestették halavány arcát, s sovány pinczér
termete megreszkett a hideg borzalomtól.

Szomoru menet volt ez. Szomoru volt az
idő is. Végre elértek a temetőt, mely maga-
sabb agyagos halmon volt. A testhordozók
minden pillanatban csuszóféltben voltak a ko-
porsóval. Nehéz öszies csepegett, kopogott az
esernyőkön, szörszópákon, fejkendőken.

A sirmal már ott állott a pap. Már rég-

ket bele vigyék a választási mozgal-
makba. Ha ezen a téren erőt tudnak
kifejteni, akkor nem lesznek többé az
államnak mostoha gyermekei.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése decz 20-án.

A képviselőház tegnapi ülésén gr. Apponyi
Albert tartotta meg zárszédét, melynek po-
litikai mozzanatait a következőkben össze-
gezhetjük:

Apponyi elismeri, hogy a kormány és a
szabadelvű párt részéről új szellem, új hang
jelentkezik, melynek értéket a törvényhozási
feladatok előmozdításában nem kicsinyli. —
Kiemeli, hogy a kormánynak a most jelenke-
ző pótválasztásoknál lesz alkalma meg-
mutatni, milyen közigazgatási szellemről s irány-
ról van áthatva s mit lehet tőle várni a re-
formok terén.

Egyházipolitikai kérdésekkel nem foglal-
kózt volna két incidens nélkül. Egyik a sze-
mélye ellen intézett kath. agitáció, melynek
legutóbb Vajay István adott hangot. Apponyi
bizik benne, hogy az ellene intézett katolikus
izgatás nem fog sikerülni, mert a katolikusok
is belátják, hogy Apponyi nem akarja a kath.
egyházat szírtékné és veszedelmeknek neki
vinni, hanem összhangba akarja hozni az egy-
ház érdekeit a haza érdekeivel, a kor szük-
ségleteivel és a viszonyok követelményeivel.
Apponyi figyelmezteti a kath. egyházat, hogy a
házassági jog reformját, melynek meg kell tör-
tennie, ne tekintse casus bellinek.

A másik incidens a most lefolyt püspöki
konferencia, melynek határozatai közt a kath.
autonómia felé is történik egy lépés a nagy-
váradi püspök indítványának elfogadása által.
Apponyi erre nézve a püspöki konferencia
többségével ellentétes álláspontot helyezkedik.
Apponyi kijelentette, hogy a korona kegyuri
joga nem gyakorolható másképp, mint a törvény-
hozással kapcsolatban. A kongrua alapot ke-
zelő világi bizottság kinevezése nem történhetik
meg miniszteri ellenjegyzés nélkül. Katolikus
autonómia nem jöhet létre másképp, csakis kép-
viselői alapon. Azok az urak, a kik ma az
összes katolikusok nevében cselekesznek,
nem kaptak erre mandátumot. — Kifogásolja
Apponyi, hogy a nagyváradi püspök indítvá-
nyában, az alap kezelésére nézve a lelkészkező
alapság képviselője nincs kontemplálva. Azon
korlátok — ugymond — melyek közt a kath.
autonómiának mozogni kell, — nagyon
is átmentek a köztudatba. Felforgató irány-
zatoktól nem kell félni, mert ez ellen elég vé-
delem a püspökök joga és a legfőbb kegyuri
jog. Vallásszabadság irányában indulván a tör-

óta várakozott, és türelmetlenkedett. Mert néha
még a lelkészek is türelmetlenkednek. Hosszu
beszédért fizettek ugyan neki, még pedig előre,
de mivel lelkihíveinek a baját nem akarta a
lelkére venni, röviden végeztet.

— Drága keresztényvéreim! Most midőn
e koporsó mellett állunk . . .

Itt nagyot koppant az eső a lelkiatya
esernyőjén. Egész új, szép, peczkesen kifeszít-
tett selyem esernyő volt. Es mindig lejjebb- és
lejjebb hanyaltott az esernyő, már alig lehetett
azóta hallani itt-ott egy szót, és a többi eser-
nyőket is, melyekről vízszalpok csörgödezték
alá, mind lejjebb-lejjebb húzták, mindig mélyeb-
ben, jobban a szembe, mintha beakarták volna
fedni az egész temetőt, a sirt, Annát, a néhai
pinczér szerelmét, élte valódi érzelmét, melyet
most teljes pompával temetett el.

Gyula pillanatra kikukkantott az esernyő
alól. Körülnézett — s esernyője szarufogójá-
val dugta be száját. Adott volna szívesen tiz
koronát a szegényeknek, csak egy pillanattig,
kedve szerint kikaczaghatta volna magát.

De aztán ismét csak eszébe jutott Anna,
a pincze lakás, az utolsó üdvözölő szó. Es va-
lami úgy megszurta, úgy belenyilatott a jobb
oldalába. Azt hitte valami más, s oda kapott.
Pedig a szívét érte a szurás. Anna meghalt
és eltemették.

Es az öreg Postás János? Ő csak Bis-
serup Lajos urat nézte. Láttá, mint sáppa-
doz az, mintha maga is haldokló volna. Es
végre Postás János is könnyezni kezdett.
Könnyei elvegyültek az égi könnyekkel.

Annát talán nem e g y e d ű l az ősi eső
siratta meg: de hogy az öreg Postás János
guffra kidobott háromszáz koronáját siratta —
az is b i z o n y o s . . .

vényhozás, a kath. egyház helyes és igazságos egyensúlyáról kell gondoskodni.

A fenförgő politikai kérdések közül Apponyi két kontroverz kérdést konstatált közte és Wekerle közt.

Egyik, hogy a szabadsági garanciákra vonatkozó kijelentések nem elég határozottak; a másik a nemzeti követelményeknek már nem is lényegere, hanem csak fontosságára vonatkozó eltérés.

Apponyi nemcsak az ellenzéki, hanem a szabadelvű párti padokon is gyakran talált zajos meleg helyeslése.

Apponyi után Vajay István, papképviselő szólalt fel, majd pedig Wekerle Sándor miniszterelnök mondott hosszabb beszédet. Wekerle beszédének első felében a pénzügyminiszter, második felében pedig a miniszterelnök beszélt. Az egyházi politikai tekintetben kijelentette, hogy a püspöki kar megállapodásának illetékes megnyilatkozását bevárja s addig csak azt jelenti ki, hogy a kormány politikája sem a hitelveket nem sérti, sem a nő helyzetét nem alacsonyítja le. Ezzel kapcsolatban Apponyinak egyházi politikai nyilatkozatait precizizotta oly célból, hogy a pártok közötti egyetértés elől minden akadályt elmozdítson az egyházi politika terén.

Legmagasabb lendületet azonban ott vett beszéde, hol a nemzeti politikáról beszélt s ennek kapcsán megemlékezett a király és a nemzet közötti háborítlan egyetértésről, a melyet nem szabad abból a szempontból megítélni, hogy az udvari lovak és kopók elszállítottak-e, vagy nem.

Apponyi és Horánszky rövid replikát után a ház többsége elfogadta általánosságban a költségvetést. A részletes tárgyalást csak jan. 9-ikén kezdik meg.

Az ülés végén Andreánszky Gábor br. interpellálta a pénzügyminisztert, mire Wekerle Sándor azonnal válaszolt.

Az ülés, kölcsönös boldog ünnep-kívánatokkal s az elnök életével ért véget.

Oláh tüntetés a kormány ellen. Hunyad megye rendkívüli közgyűlésén Wekerle miniszterelnök leiratának felolvasása után váratlan jelenet történt. Miután felolvasták a leiratot, mely a törvényhatóságot az új kormány megalakulásáról értesíti, az állandó választmány javaslatát terjesztették be, mely azt indítványozza, hogy a megye közgyűlése az új miniszterelnököt feltrábat üdvözölje. Erre fellépett Hosszu (Longu) Ferenc ügyvéd és román nyelven így nyilatkozott:

Hunyad megye, mint par excellence oláh vármegye, nem üdvözölheti sem ezt, sem más miniszterelnököt, míg az oláhok nemzeti sérelmei nem lesznek orvosolva. Nem fogadja el tehát a javaslatot és a hunyad megyei oláhok nevében nem ajánlja annak elfogadását.

Hollaky alispán erre sietett kijelenteni, hogy a javasolt üdvözlés egyszerű udvariasság, melyet nem lehet elmulasztani. A mi egyéb-iránt a felszólalást illeti, ne feledje szövege, hogy Hunyad megye Magyarországon van. Beszélni mint megbízottsági tagok joga van, de csak a maga, nem pedig a hunyad megyei oláhok nevében, a kiktől nincs megbízása. Magyarországon különben oláh vármegye nincsen, itt minden vármegye magyar vármegye. Zajos helyeslés kísérte az alispán szavait.

Hosszu, a közgyűlés felhaborodását látva,

A királyi tanácsos leánya.

— Társadalmi regény. —

Irta: V. Gaál Karolina. 50.

(Folytatás.)

Kényelmesen elvártam volna husz évig a nagysád leánykájára. De hát kell, hogy éppen tíz fiura számítson nagysád, nem pedig egyetlen, kedves, nekem való leánykára?

Szeréna mosolygott. Elpirulva mondta, hogy isten dolga azt elintézte, hogy egy anya életében,

Lord Dubardon még akkor is ott volt Szerénával csevegvé, és alkudozva, mikor Jenő hazatért. Igaz baráti örömmel ölelte Lordját, aki elpanaszolta neki négy év óta reményének megsemmisülését.

Most mehet akár hová, ő nem talál e földön többé boldogságot.

Jenő sajnálta a gazdag szegényt; de itt nem lehetett rajta segíteni.

Világért sem marasztotta vidékükön, ne hogy háznál mindennapos legyen, s várja, hogy lesz-e számára 16 éves leánya Szerénának?

— Mi haszna tartja szavát egy komoly angol is? Söhajtott Dubardon, — ha a végzet elront mindent, mihez reményeket kötünk — Apropo! folytatá hirtelen felvidulva.

— Láttam báró Kosárkyt és nejét külföldön. Pénzt kölcsönözött tíz évre tőlem. Amerikába megy szerencsését megalapítani — Nem volt kedvem adni neki, de megsajnáltam, hogy öngyilkosságról csevegett... A nejét néztem csak. Mert nem szerettem soha a Kosárky jellemét.

— Örvendek, hogy elhordta magát innen mondta Jenő, nem fogja többé az én Szerénkámat háborgatni.

— Háborgatta? Bámult a lord... no nem volt csoda, messze jártam, de — Szeréna nagysámnál jobban nekem se tetszett egy

sietett kijelenteni, hogy szavait rosszul értelmezték; ő nem oláh vármegyét akart mondani, hanem olyan megyét, a melyet nagy többségben román ajkú honpolgárok laknak. Réthy Lajos, az ország törvényeire hivatkozva, kijelentette, hogy itt csak magyar polgár van. Vannak különböző vallású és nemzetiségű lakosok, de ezek mind magyar állampolgárok. A ki nem akar az lenni, az menjen a havasoktól: ott lehet román állampolgár. Hosszu erre azzal tetézte a botrányt, hogy éles kifakadásokkal telve ezt mondta:

A románok régebb lakói ennek az országnak, mint a magyarok, kik, a midőn bevándoroltak, voltaképpen betolakodtak ide.

A közgyűlés e jelenet után az állandó választmány javaslatát elfogadta s elhatározta, hogy Hieronymit is üdvözli. Hosszu Ferenc ehez sem járult hozzá.

Az új bolgár alkotmány. Szófia, decz. 19. A bolgár alkotmányának a kormány által javasolt lényegesebb változtatásai a következők:

»38. §. Bulgária fejedelmének az orthodox egyházzal kell tartoznia. Csak a megválasztott első fejedelem és annak első örököse tarthatják meg esetleges másik keresztény vallásukat.

»59. §. A fejedelmek rendeleteket oszthat ki, de a rendjelalaptás joga a törvényhozást illeti.

»86. §. A rendes nemzetgyűlést a minden huszezer lélek után — mindkét nemet számítva — öt évre közzelvetlenül választott képviselők képezik.

»125. §. A fejedelmek jogában áll a minisztertanács előterjesztésére három millió frankig terjedhető szükségkölcsönt felvennie.

»139. §. Minden képviselő napidiját kap; uti átalányt azonban csak azok, a kik a fővárosban kívül vannak.

»161. §. A minisztériumok számát külön törvény állapítja meg. E törvény elfogadásához azonban, a rendes nemzetgyűlés összes tagjainak két-harmad többségére van szükség.

BELFÖLD.

A kongrua bizottság. A püspöki konferencia Nagyvárad püspökének Schlauch Lőrincznek indítványára tudvalegőleg elhatározta, hogy egyházi és világi vegyes bizottságot küld ki a rendezésre. E vegyes bizottságba a képviselőháznak 4 tagja nevezetik és pedig minden pártárnálból így: Gróf Csáky Kálmán (szabadelvi), Nagy István (nemzeti párti), Polonyi Géza (48-as), Györfly Gyula (Ugron párti). — A főrendiházból pedig: Gróf Zichy Nándor, Eszterházy Miklós Mór és báró Rudnyánszky József. Ez a vegyes bizottság legközelebb megalakul és munkához kezd.

A kormány egyházi politikai javaslatai az előkészítés állapotában vannak. E részben a munkálatok egy része már igen előrehaladt. Koraiaknak kell mindazáltal tekinteni a reformjavaslatok előterjesztésének sorrendjére vonatkozó híreket. E részben a kabinet belépő nyilatkozatában mindenesetre történtek az egyes javaslatok sürgősségére való utalások, azonban maga a sorrend még sem megvitatta, sem megállapítva nincsen. — Egyáltalán nem bizonyos az sem, hogy az izr. valás recepciójáról alkotott törvényjavaslat kerülne első sorba.

Bírák és ügyészek fizetése. A tisztviselők fizetésének rendezéséről szóló törvényjavaslat a budapesti törvényeségi birakat, já-

rásbírákat és ügyészeket a VII-ik, a vidékieket pedig a VIII-ik rangosztályba akarja sorozni. — Az igazságügyminiszteriumban most azon tanácskoznak, hogy elejtsék-e ezt a székely szerint való megkülönböztetést és ne osztsák-e be inkább a megkülönböztetés nélkül a bírói és ügyészi kar egy részét a VII-ik, másikat a VIII-ik osztályba.

Csillagvizsgáló Pakson. A »szidók Mekkája«, mint ahogy Jámbor Pál szülővárosát nevezni szerette, nemsokára arról is nevezetes lesz, hogy csillagvizsgáló tornya lesz. Szeiczey Géza odaváló nagybirtokos építteti az új csillagvizsgálót. Meg is érkezett már hozzá egy Fritsch-féle négy hüvelykes művészies kiállítású telescop és a torony körülbelül két hét múlva teljesen be lesz rendezve. Szeiczey nem egyszerű dilettans, mert göröcsövi vizsgálódásaival a paksi orvosoknak már több esetben hasznos szolgáltatásokat tett és ezért kelt élénk érdeklődést a derek földesur intézménye Tolnamegyésztére.

KÜLFÖLD.

A Panama-botrány. Páris, decz. 20. A Panama-bizottság előtt Monchicourt kijelentette, hogy 1888-ban reklámra és szindikátusra a Panama-társaság 900,000 frankot, a társaság műveletére 10,000,000 frankot adott. Az igazgatók vonatkozólag megnevezni azokat, akik pénzt fogadtak el. Reinach sohasem teljesített fizetést kötelezőnyre, a nyereségjutalékokat mégis fölvette. A Panama-társaság főkönyvelője azt állítja, hogy Reinach három millió frankot kapott.

Két évi katonai szolgálat. A W. Taglatti szerint Ausztria-Magyarország is utánozni fogja Németországot a két évi katonai szolgálat behozatalában. — Végleges határozatot Bécsben akkor fognak hozni, ha a német katonai javaslat sorsa eldőlt. A kérdést most tanulmányozzák Bécsben és Wekerle miniszterelnökkel már a többköltséget is megismertették, a mivel a reform jár. A több költség távolról sem lesz oly nagy, mint Németországban.

Alkotmány-jubileum. Az osztrák alkotmány most jubilálja meg huszonöt éves fennállását — meglehetősen csendben, minden nagyobb emóció nélkül. — Sok helyen voltak jubiláris bankettek. Bécsben a demokrata-egyletek rendeztek gyűlést, a melyre azonban a liberális párt vezetési közül senkimen jelent meg. A gyűlésen Kronawetter és Benedict tanár beszéltek a jubileum fontosságáról s egyuttal arról is, hogy mennyire meg kell becsülni a Magyarországgal való kapcsolatot. Bizony, bizony inkább hallották volna be ezek a gyűlések, mint jubiláris ünnepek.

Az olasz király a békéről. Róma, decz. 19. A szenátus és a képviselőház tagjainak fogadása közben Toriquani képviselőnek azt mondtott a király, hogy Európára előreláthatólag a béke hosszú és áldásos korszaka vár.

A malta antiszemizmus. Malta szigetéről jelentik: Egy antiszemita röpirat annyira felizgatta az odaváló népet, hogy nagy tüntetést rendeztek a zsidók ellen, életüket, vagyonukat fenyegetve. A zsidó hitközség sürgősen folyamodott a kormányhoz védelemért. Azt hiszik, hogy az izgatott nép a tüntetéseket megismétli. Rendszeresen szervezett antiszemita tüntetések ezek, melyeknek szálat már a rendőrség is megtalálta.

XXXII.

A szárazon.

Sorányi Jenő tehát bucsut vett a vízek-től végképpen, és a szárazra lépett kis család körébe.

Első teendője volt, természetesen, hogy letegye gözhajó kapitányt egyenruháját, s felszerelje az ugnevezett civilt öltözékekkel.

Magas karcsu alakján ez is igen jól állt, így is szép férfi volt ő.

De még is, ha azon csinos hölgyek látnak, aligha úgy fogna nekik tetszeni, mint kapitányi öltözékeiben.

Valóban szerfelett érdekesnek találják a hölgyek, ha a hajó kapitánya kedves, lovagias és beszédes.

Természetesen főkellék, hogy nőten legyen.

Jenő azonban inkább idős nőekkel kezdett társalgást, mióta megöcsült.

Minduntalan Szerénájára és ügyes kis fiokra gondolt. Igen sajnálta, hogy minden nyarat egyedüliségben töltött neje otthon, az az egy nap hetenkint, melyet pihenésre kellett szánni, arra is kevés volt, hogy beszélhessenek egymással.

Az utazási éjjelezés miatt álmosan tért haza a kapitány, csakis azért volt honn ilyenkor, hogy legalább családját s édes anyját meglátogassa.

De ha jött a tél, akkor aztán sietett övéhez.

Végre teljesen otthon maradásra vágyva, folyamodott elbocsátatásáért, és így övéi körében élvezte folytonosan az időt.

Az illemes látogatásokon kívül nem jártak sehová. De minek is, mikor otthonukban minden boldogságot fölleltek.

Sorányi Gerő házassága első évében nálok időzött Leonával egy hónapig; azután utazni vitte nejét.

(Foly. köv.)

Az ezüst pénzek beváltása.

— Jegyzők, lelkészek, tanítók figyelmébe. —

A régi ezüst pénzek beváltására még több heti idő áll rendelkezésül és mégis a falu népe között bizonyos pánikszzerű zür-zavar és tájékozatlanság uralkodik, melynek lépten-nyomon a néparadathban uszkáló csukák és piócák vesznek a tudatlan nép nagy karával hasznát.

Bizony mulasztást kell konstatálnunk abban, hogy a ténynek száraz, hivatalos hírdelésén kívül a nép megoktatására mi sem történt, saját felelőnk, vagy idegenek rosszkaratá rémitgetése által félre vezetve, észnélkül pocskolják felértékben a nemzedékről nemzedékre kuporgatott s véginségők napjaira felretett ezüst penzdarabjaikat s örülnek, ha szatócok, korcsmárosok, aranyművesek közül bármí áron átveszik azokat.

Ugyanazért nem tartjuk felesleges dolognak a beváltás közelebbi körülményeiről egymást lapunk t. olvasó közönségével közölni, kérve őket, hogy saját körökben odahassanak, miként a tájékozatlan nép önkára nélkül használható véres verejtékkel élére rakott pár darab ezüst érmét.

Az első tévedés, a mely a forgalomban rendkívül zavarólag hat és mely alkalmilag a lelkiismeretlen kufárok által szintén a tudatlanok karával kiaknázatik, ez azon balvélemény, mintha minden ezüstpénznek megszámlált forgalmilag értéke december 31-én. E tévhit következtében a vidék népe halom- és szákszámra hordja a városba nem csak az ezüst forintosokat, hanem még a tíz- és husz krajczáros váltópénzeket is, azt követelvé, hogy nagyobb tételű fizetésképen a tömegénél és súlyánál fogva alkalmatlan ezüst pénzfizetésül s gyakran, elfogadhatóságukkal a több oldalról visszaszavatassanak az illető, értékesítéséggel is hajlandó csak röviddel előbb oly becses terhető menekülni. Ennek a tévedésnek, ha idején föl nem világosítatik a nép, az lesz a legközelebbi következtése, hogy a jövő év elején vidékenként nem marad egy piczulányi apró pénz.

Első sorban szükséges tehát mentől hamarabb és szélesebb körökben megnyugtanni a népet az iránt, hogy az osztrák értékű, forintosok, negyed forintosok továbbá a tíz és husz krajczáros ezüst váltó pénzek januárius 1-én tulsí forgalomban maradnak, s a kormány ezen intézkedése, meyről a lapok is írnak, hogy t. i. e. pénzek az év elejétől a forgalomból kivonatkannak, nem azt jelenti, hogy azok fizetésképteljes értéket el nem fogadtatnak, hanem hogy az államkincstár a hozzá befolyt mennyiséget többé a forgalomba vissza nem bocsátja.

A másik és a népek nagy karával járó tájékozatlanság abban nyilatkozik, hogy nem tudják az illetők, hol követelhetik ezüst pénzüknél kötelező elfogadását. Sokan nem egészen helytelenül kombinálva, a sós és vámbivatálnál igekeznének ezüst érmeiket beváltani, ám ezek annyiban csalatkozhatnak, hogy itt igenis elfogadják az ezüst érmeiket teljes értékben, de csak fizetésül, ellenben azok beváltását más pénzre ezen hivatalnál nem eszközlik.

A kik tehát régi ezüst érmeiknek teljes értékű beváltást akarják eszközölni, azok az adóhivatalhoz forduljanak. — Itten teljes értékben és hivatalból kötelezős szerüleg történi a beváltás.

Tájékozasul adjuk azon régi ezüst érmeik jegyzékét és beváltási árát, melyek ezidejűleg még az egyes adóhivataloknál megszábot egyenértékben váltatnak, de a jövő év elejétől már csak belértékek, vagyis ezüst tartalmukhoz képest értékesíthetők.

Ilyenek:

1. A régi kétpengő forintos, beváltási ára 2 frt. 10 kr.

2. A régi egypengő forintos, bev. ára 1 frt. 05 kr.

E két érmet a köznép szintén talleroknak nevezi, bár nem azok. Az új vagyis osztrák ezüst forintosoktól első tekintetre az által megkülönböztethetők meg, hogy a kétféle sas alatt a pénz érték: 1 vagy 2. nincsen kiéve, mint a hogy az új, vagy osztrák forintosoknál ez igenis ott ki van téve.

3. Tallérok, 2 forint 10 és 2 forintjával.

4. Keresztes koronás tallér, 2 forint 30 krajczár; felkoronás 1 frt 12 kr, negyed koronás 55 kr.

penzsek beváltása.

tanítók figyelmébe. —
penzsek beváltására még több
ésül és mégis a falu népe
szerül zür-zavar és tájéko-
nyelnek lépten-nyomon a
csukák és pióczák ve-
nagy kárával hasznát.
ást kell konstatálnunk ab-
száraz, hivatalos hírüla-
megoktatására mi sem
ak, vagy idegenek rossza-
talra felre vezetve, észnél-
értékben a nemzedékről-
ott s véginségök napjaira
darabjaikat s örülnek, ha
sok, aranyművesek tőlük
szoktak.
tartjuk felesleges dolog-
bőbi körülményeiről egyet-
közönséggel közölni,
át körökben odahassanak,
nép önkára nélkül hasz-
pejtékkel elére rakott pár
s, a mely a forgalomban
hat és mely alkalmaslag a
ok által szintén a tudat-
náztatik, ez azon balvéle-
ezüstpénznek megszűnnék
december 31-én. E tévhit
dek népe halom- és zsák
rosba nem csak az ezüst
meg a tiz- és husz kraj-
is, azt követelvény, hogy
képen a tömegénél és su-
atlan ezüst pénzfizetésül s
ek ha több oldalról visszau-
nékvesztéséggel is hajlandó
ly becses terhétől menekülni.
ha idején föl nem vilá-
esz a legközelebbi követ-
e jelenjéig védenként nem
apró pénz.
zükséges tehát mentől ha-
körökben megnyugtani a
ez osztrák értékű,
egyed forintosok
és husz krajczár-
tító penzsek janu-
is forgalomban
kormány ezen intézkedé-
s irnak, hogy t. i. e. pén-
forgalomból kivonatnak,
hogy azok fizetékép teljes
szadtatnak, hanem hogy az
zá befolyt mennyiséget töb-
szesza nem bocsátja.
népnek nagy kárával járó
an nyilatkozik, hogy nem
ol követelhetik ezüst pen-
fogadását. Sokan nem egé-
ombinálván, a só és vámhí-
ezüst érmeiket beváltani,
esalathozhatnak, hogy itt
ezüst érmeiket teljes érté-
zetesül, ellenben azok be-
temre ezen hivatalnál nem
égi ezüst érmeiknek teljes
karják eszközölni, azok az
oz forduljanak. — Iten
ben és hivatalból
erüleg történik a
juk azon régi ezüst érmeik
si árát, melyek ezidejűleg
ataloknál megszabott egyen-
de a jövő év elejétől már
gyis ezüst tartalmukhoz ké-
pengő forintos, beváltási ára
pengő forintos, bev. ára 1
középn szintén tallérok-
ak. Az új vagyis oszt-
ól első tekintetre az által-
eg, hogy a kétféjű sas alatt
2, nincs kitéve, mint a
árak forintosoknál ez igen-
k, 2 forint 10 és 2 forint-
ronás tallér, 2 forint 30
1 frt 12 kr, negyed koro-

Ezen tallérok az egyik oldalokon ábrázolt keresztől vették nevüket, mely kereszt mindenik ága egy koronában végződik.
5. Az egyesületi (Conventions, Vereinsthaler) tallér; bev. ár 1 frt 50 kr.
6. A márvások, vagyis régi ezüst huszások, melyekből három drb. tett ki egy pengő forintot. Ezen régen nagy hír- és közkedveltségnek örvendett érmeik beváltási árukhoz képest kétfelék: a) Régi veretű huszas reczés karimával; beváltási ár 34 kr, b) Újveretű huszas sima karimával (Ferencz-József huszas) bev. ár 35 kr.
A régi ezüst penzsek közül népünk az ezüst huszások iránt hagyományos előszeretettel és bizalommal viseltetett mindig s ebből a pénznemből a legtöbbet rejtett a válságos idők bekövetkeztére, azért nem árt tudomásul venniük, hogy az érmeik beváltásánál mintegy szentesített abuzus azokért átlag csak 30 krt szokott adni, holott 34, illetőleg 35 krajczár azok törvényes ára, s annyit lehet érték joggal követelni.
Ezenek kívül beváltak még:
7. A régi tiszek, vagyis felmárások felhuszások; beváltási ár 17 kr.
8. Ezüst garas (Gresli), beváltási ár 6.5 krajczár.
Azonban nem csak az irányban károsodhatik a nép, hogy nyakra-főre minden áron tudadni igyekszik régi ezüst penzén, hanem azon a réven is, hogy politikának tartja a kormány intézkedését, mely csak azt czélozza, hogy a jó hiszemű köznép adja ki a dugaszban tartott ezüstit. Ebben a véleményben aztán szándékosan elmulasztja a kiszabott határidőn belüli beváltást intézni, s e mulasztása folytán károsodhatik tetemesebben.
Minderről, mind a fentebbiekben jelzett félreértések és tájékozatlanság iránt szükséges és még idején volna a népet esetleg hatóságilag is felvilágosítani s egy kis jóakarattal a jegyzői hivatalok is közvetíthetnek a nép ezüst érmeinek sommasabb beváltását az adó hivataloknál, miután valósággal be sem jöhet a városba a szegény pór, csak azért, hogy az ő pár ezüstpénzét beváltsa.

Határidő-naptár.
Decz. 22. Vármegyei bizottsági tagok választása.
Decz. 22. Városi bizottsági tagok választása.
Decz. 23. Karácsonya-ünnepély a Fröbel-iskolákban.
Decz. 28. A Gönczy-egylet alakuló közgyűlése.
Decz. 31. Az izraelita ifjuság táncszestélye a Margit-fürdőben.
Jan. 7. Vőfélyek bálja a Margit-fürdőben.
Jan. 11. Jogász-táncszestély a Bika-szállodában.
Jan. 18. A csizmadia ifju mesterek bálja a »Korona« vendéglőben.
Jan. 21. Függetlenségi kör bálja a Korona-vendéglőben.
Jan. 21. A polgári kör bálja a Bika-szállodában.
Jan. 21. Esküdtársi tárgyalás a debr. kir. törvényszék előtt.
Jan. 21. Ács ifjuság bálja a Margit-fürdőben.
Jan. 28. Csizmadia ifjuság bálja a »Korona« vendéglőben.
Febr. 4. Evang. fillér-egylet thea-estélye a Bika-szállodában.
Febr. 4. Kőműves ifjuság bálja a »Korona«-ban.
Febr. 11. Függetlenségi párt bálja a Korona-vendéglőben.

Ujdonságok.
* **Városi bizottsági tagok választása.** Városi bizottsági tagokat választanak holnap Debreczenben, még pedig a hatvan utcazi első kerületben egyet, (szavazási hely az ev. ref. egyház tenácssterme), a Kossuth-utcazi negyedik kerületben egyet, (szavazási hely a városháza kis terme), a varga-utcazi ötödik kerületben pedig kettőt (szavazási hely a városháza nagy terme). A választás iránt nagy érdeklődés nyilvanul. Hajdúvármegye is holnap választ bizottsági tagokat.
* **A vérengző szalacsiak.** Levelezőnk jelenti, hogy Szalacson az előjáróság választása úgy felizgatta a kedélyeket, hogy három ember a verekedések közben halálosan megsebesült. Késsel szurkálták őket össze. A csendőrség közbe lépett.
* **A pinzóerek betegsegélyezése.** A debreczeni italmérők felfognak szőlőt, hogy a náluk alkalmazásban levő személyzetet szőlőszőlőkkel a pinzóerek betegsegélyező egyetbe való beiratkozás végett. Ez kötelező lesz minden pinzóer alkalmazottra nézve.
* **Egy érdekes könyv.** Örömmel üdvözölhetjük azt az eszmét, mely Chappon Károlyt a kitűnő vívomestert arra indította, hogy egy magyar kardvivási tankönyvet adjon ki. A vivás barátai eddig kénytelenek voltak német nyelvű ösmertékek művekhez fordulni, az a nehány magyar mű is, mely e tárggyal foglalkozik, némelyből van át ültetve nehézkesen és alig érthetően. Most meg lesz törve a jég s

hiszük, hogy a közönség pártolásával fogja megjutalmazni a derek Chappon munkáját. — Az előfizetési felhívás így szól: »Tekintettel arra a körülményre, hogy nálunk ez ideig jó magyarsággal írott s olyan vivási kézikönyv nincs, melyből a laikus emberek s kezdő vívók a vivás elemi ismereteit elsajátíthatnák: arra határoztam el magam, hogy hosszú éveken át gyakorolt vívomesterei iskolám alapelveit s tanítási módszeremet kézikönyvbe összeállítva a vivási sport barátainak s általában a kardforgatás művészetére iránt érdeklődőknek, s azt elsajátítani akaróknak rendelkezésére bocsátom. A könyv címe: K a r d v i v á s l e s z — s a mű 1893. január hó végén kerül ki a sajtó alól. Előfizetési ára 60 kr. A mű izléses kiállításáról a »Csokonai nyomda és kiadó részvénytársaság« fog gondoskodni. A t. ivartört felkértem, hogy az iverket még az esetben is, ha előfizetőket nem gyűjtöttek, 1893. január 15-ig lakasomra: Debreczen, Nagy-uj-utca 1708. sz. a. beküldeni sziveskedjenek. Chappon Károly, a debreczeni tornaegylet műveztője és vívomestere.»
* **A közoktatásügyi miniszterium lapja.** A vallás- és közoktatásügyi miniszterium a jövő év elejétől kezdve »Hivatalos közlöny« czim alatt lapot ad ki, mely közölni fogja az ügykörébe eső általános rendelkezéseket, kivételével azoknak, melyek bizalmas természetűek vagy pusztán mult alkalomra szólnak. A lap közölni fogja a miniszterium elvi jelentőségű határozatait és intézkedéseit, nemkülönbön a miniszter tanácsnak a miniszterium ügykörét érintő határozatait, személyi és egyéb híreket, u. m. kinevezéseket, áthelyezéseket, kitérítéseket, véglegesítéseket, hivatalos pályázatok stb. A lap minden hónap elsőjén és 16-án jelenik meg s ára egy évre 2 frt 50 kr.
* **Színház.** Tegnap »A szentiváni álom«, Shakespeare tündéres vigjátéka adatott, a multkorok hasonló sikerrel. Ma a »Katonás kisasszony« című operettét ismétlik, holnap pedig a »Két szerelem«, Csiky tragoediája adatik.
Érdekes régi penzsek. Ér-dioszegi (Bihar-m.) levelezőnk írja: Mióta a községházánál kidobolták, hogy a régi ezüstpénzek csak e hó végéig »járnak«, a községházai gazdák fiókjából a régi ezüst és aranypenzsek minden változata úgy bukkan elő, mint a gomba. Nemesak az utolsó évtizedekben érvényben volt penzsek kerülnek nyilvánra, hanem oly darabok is, melyek a legrégebb korszakokból datálódnak. Látni egyeseknél orosz arany és ezüst rubeleket, angol shillingeket, 1-ső Napoleon korabeli penzeket stb. De alkalman volt egy helyen Róbert Károly, Mátyás király és Nagy Lajos korabeli penzeket is nagyobb mennyiségben látni. A nemzeti muzeum igazgatója talán helyesen cselekednék, ha figyelmét az ér-dioszegi öntudatlan numizmatikusok felé fordítaná egy kevéssé, nehogy az új koronák csillogó aranykötőse kedvéért esetleg olyan érdekes régi penzsek kerüljenek az olvasztó kóhóba, melyekért numizmatikai szempontból kár volna.
* **Apróságok.**
M a l i c z i a.
Vén kaczer: Egy híres jósnő most jövendőket nekem, hogy eltem virágjában fogok meghalni.
G a v a l l é r: No az ugyan alaposan felsült a jövendőlésevel.
*
J ó l a k á s.
L a k ó: Ez a lakás nagyon tetszik nekem!... Itt óhajtok meg is halni.
H á z i u r: No, annak örülök.
*
Ö v a t o s s á g:
F e l e s é g: Minő gondolat töled vendéget hívni ma, mikor éppen magamnak kell főzöm.
F é r j: Csak övatosságból tettem, lelkem, vendégünk ugyanis orvos.
*
V i l á m h á r i t ó.
L a c z i: No barátom, a te feleséged örökös zsmbelését sem tudnám ám kiállani.
P i s t a: Hadd el! Hiszen szegény aszszony nem ékeel, nem zongorázik s — kitombolni mégis is ki kell neki magát.
* **Közönségnyelvanyítás.** Mindazok, kik kedves halottunk, néhai özv. Gombos Istvánné f. hó 19-én végbement temetésén megjelenni szivesek voltak s ez által is enyhítették mély fájdalomukat, fogadják ez uton egyenként és összesen hálás köszönetüket. Az egész család nevében, J u h á s z J ó z s e f és neje.
* **A száj- és körömfájás járványos jellegét elvesztette s mint a mezőrendőrségtől jelentik, a betegség már csak szörványosan fordul elő egyes teli istállóknban.**
* **Egy öreg művészről nyomorban.** Debreczenben még sokan fognak emlékezni Biró Józsefnek, ki egykor művésznője volt a debreczeni színháznak. Az elaggott művész most beteg és nagy nyomorban rá van utalva a jó szívek pártfogására. A szegény elhagyatott nő sorsa iránt felhívjuk a közönség figyelmét s adományaitak nyilvánosan nyugtázzuk. Eddig beküldött hozzánk: Lovag Chylinszky György-ne 1 frt. Szirmayné Mészáros Juszitina ur-hölgyek 1 frt.
* **A jótékony nőegylet árvaháza javára** eszközöltetni szokott házankénti segély-gyűjtés ez idén is megkezdvén: annak

eredményül a Brunner Edéné és Tikos Istvánné urnok gyűjtő könyvecskéjén, Batthyányi, Teley és Varga-utczáról 52 frt 50 kr adattott be az egylet pénztárába. Ez összeghez járultak: Bulszter Agostonné, Hegyi Mihályné 3—3 frtot; Szepessy Antalné, Rászó Gyuláné, Takács Ferenczné, Simonffy Imréné, Biró Kálmánné, Paksy Imréné, Gondy Károly, Fényes Gyuláné, Tárkányi Péter 2—2 forintot; Pusztay Sándorné, Örmös Gáborné, Dr. Dezső Kálmánné, Danilovits Ilona, Danilovits Elekné, Kenézy Gyuláné, N. N., E. A., Sámny Bélané, Budaházy Istvánné, Szögyényi Jánosné, Váczy Jánosné, Hanke Emilné, Dr. Kerkesné, Czapek Péterné, Fisher Nándorné, Kocsár Gáborné, X. Y. Z. Batori Gáborné, Baróthy B.-né, Mózes A.-né, Mäyeringné, Errovis Gyuláné, Csuska Jánosné, Szekeres Antalné, Özv. Farkas Istvánné 1—1 frt. Özv. Szép Józsefné 60 kr; Kardos Albertné 50 kr, Méréföld Gyuláné 40 krral. Fogadják ugy a gyűjtésben fáradozott Urnok, mint a szives adományozók az egylet nevében legszivesebb köszönetemet! Debreczen 1892. Decz. 20. György Elek nő egyt. pénztárnok.
* **A Pesti Hirlap** ma kétségtelenül a legterjedtebb lap hazánkban s ez annál örvendetesebb, mert egytűl bizonyossága annak, hogy az igazi magyar érület és demokráta gondolkodás immár ellenállhatatlan és legyőzhetetlen ebben az országban. Amiben nagy része van a Pesti Hirlap által tizenegy esztendőn keresztül mindenemű reakcionárius áramlatok ellen bátor kitartással folytatott harcnak is Ha tehát ma a Pesti Hirlapot — a demokráta irányának hazánkban egyik legmértőbb képviselőjét — 50 ezer példányban kell napenként kinyomtatni: ez oly siker, melyhez minden művelt magyar ember hazafias örömmel kívánhat szerencsét. Hogy pedig az olvasóközönség ily nagymérvű, hazánkban eddig páratlan pártolása továbbra is állandó maradjon, arról gondoskodik a Pesti Hirlap szerkesztősege: midőn egyrészt politikai programjához rendületlenül hű maradt s másrészt a legkötőbb irodalmi erők csoportosításával, továbbra is a lehető legjobb s élvezetesebb olvasmányt nyújtja. Most is, alighogy befejezte Jókai Mór ketkötetes regényének közlését, már is új regényt hirdet, ugyancsak a ragyogó tollú költő és regényíró művet, melyet Trenk Frigyes czim alatt ír a Pesti Hirlap részére. A lap másik kitűnő munkatára, Mikszáth Kálmán, az országgyűlési karcolatok írása mellett ismét nagy elbeszélést is készít, mely szintén meg a telen jelenik meg a Pesti Hirlapban. A legjelesebb tárca írók egész gárdája támogatja meg e lapot, kik közül csak Kenedi Géza (Quintus), Murai Károly (a vigjátéki) Borostyáni Nandor, Bárony István, Kozma Andor, Kada Elek, Gáspár Ferencz, Iványi Ödön, Szécsi Ferencz, Szomaházi István, Gáspár Imre stb. neveit emlíjtek fel. A vezérezkékkel Beksis Gusztáv, Busbach Péter, Pulszky Ferencz, Borostyáni és Kenedi írják. Egyik fő vonzerejét teszik a lapnak az előfizetők részére nyújtott rendkívüli kedvezmények. Így a ki most, ha csak egy hóra is előfizet 1 frt 20 krajval, ajándékkal kapja — bérmentes megküldés mellett — a Pesti Hirlap nagy képes naptárát 1893. évre, mely maga mégér 1 frtot. Másik kedvezmény: a két hetenként adott zeneműmelletek. Ily körülmények közt melegen ajánlhatjuk magunk részéről is a »Pesti Hirlapot a magyar olvasók figyelmébe. Az előfizetési díjak (negyedévre 3 frt 50 kr., 2 hóra 2 frt 40 kr., — 1 hóra 1 frt 20 kr.) a Pesti Hirlap kiadóhivatalába (Budapest, Nádor-utca 7. sz.) küldendő, ahonnan mutatványszámokat is lehet kérni.

Irodalom és művészet.
Elbeszélések a görög világból. az ifjuság számára, Charlotte M. Yonge után Hampelné Pulszky Polixena. Sokan megróbbáltak már a görög hitregék és a görög történelem legfontosabb eseményeit az ifjuság számára tetszetős alakban feldolgozni, de e kísérletek közül egyik sem aratott oly teljes sikert, mint azé az angol írónőé, a kinek könyvét most Pulszky Polixena a magyar közönség számára is hozzáférhetővé tette. E kötet 29 elbeszélése valóban mintája a gyermekek fel-fogásához mért egyszerű, közvetlen előadasmódnak; minden abban tiszta, szabatos, könnyen érthető stílusban van elmondva, a melynek az angol ifjusági írók oly nagy művészei. H. Pulszky Polixena asszony valóban nagy szövegettel teljesített ifjusági irodalmunknak e könyv átültetésével; régen érezte minden paedagógus ily mű szükségét; és most, hogy végre meg van, bizonyonyal csakhamar egyik legkedvesebb olvasmánya lesz gyermekeinknek, kiknek a hasznos ismeretek egész özönét a legkellemebb formában nyújtja. Az elbeszélések tárgyai: az Olympos, a görög nép eredete, Perseus, Herakles, az argonauták, Páris ítélete, Troja ostroma, Odysseus vándorlása, az Atridák, Lykurgos, Solon, Perikles, Sokrates, Macedonai Fülöp, Nagy Sándor stb. Minden elbeszélés több igen csinos képpel van díszítve, melynek nagy része régi szobrok, mozaikok stb. másolatai. E mellett igen sikerült színes czimkép teszi tetszetőssé a kötetet, melyet a kiadó Wodianer-czég (Budapest, Andrassy-ut 21.) 1 forint 60 krért bocsát áruba.
* **A Vasárnapi-Ujság** december 18-iki száma 26 képpel, s a következő tartalommal jelent meg: »Turinba Kossuthhoz.« A

fővárosi küldöttség egyik tagjának levele. — »Nemzetem hajh!« Költemény Ilyés Balinttól. »A király futása« Elbeszélés. Irta Baksvay Sándor. (Képpel Cserna Károlytól) — »Utóhangok Kossuth Lajos 90-ik születésnapjához.« Ellinger Edének f. évi szept. 20-án Turinban fölvett fényképeivel: 1. Kossuth dolgozó-szobája turini lakásán. 2. Kossuth Ferencz és Kossuth Lajos. 3—5. Kossuth Lajos két arcképe. 5. Özvegy Ruttkayné, Kossuth nővére. 6. Kossuth neje. 7. Kossuth édesanyja. 8. Kossuth gyermekei az ötvenes években. 9. Tájékp. Kossuth Ferencz festménye. 10. Dr. Basso, Kossuth házi orvosa. 11—12. Garibaldi és Cavour szobrának megkoszorúzása a magyar küldöttség által Turinban. — »Egy néger király« (Toffa, afrikai néger király arcképeivel.) — »Heine dalaiból.« Fordította Endrődi Sándor (Thuman Pal rajzával.) — »Tetovált maori koponyák« (Képekkel.) — »Egy magyar utazónó halála Afrikában.« — »Szűry Dénes könyvéről.« (Arcképpel) Endrődi Sándortól. — »A műcsarnok teli kiállítása.« (6 képpel, Benczur Gyula, Vastagh György, Pap Henrik, Balló Ede, Pálkics Béla, Grünwald Béla festményeivel.) — »Szvorennyi József.« (Arcképpel) Dr. Váczy Jánostól. — »Kronawetter Ferdinánd.« (Arcképpel.) — Irodalom és művészet; Közintézetek és egyletek; Mi ujság; Képtalány stb. rendes rovatok.

Külfönelék.
A király karácsonya. A király a karácsonyi ünnepeket Münchenben fogja tölteni, Gizella főhercegnő eszakián körében. A király jövő pénteken, 23-ikán utazik Münchenre, a honnan, 26-án ismét visszatér Bécsbe.
Az Agathe, egy Fiume és Ancona közt közlekedő személyeket szállító gőzös eddig ki nem derített okból — léket kapott és a tengeren elsüllyedt. A hajón számos utas volt és azokat csak nagy nehezen lehetett megmenteni. Bárkán hagyták el a rohamosan sülyedő hajót s ezer veszedelmek közt, fenyegetve a háborgó tenger hullámaival, amelyek nem egyszer majd hogy fel nem borították a rozoga járművet, sikerült partot érniök. A katasztrófa persze nagy szenzációt kelt minden felé, anánál is inkább, mert ez rövid idő óta a második eset, hogy Fiume közelében közlekedő hajó elpusztult. Csak nemrég történt ugyancsak az Adria tengeren, — hogy az »Adria« nevű gőzös elsüllyedt s a z e z r e k r e rugó kárt okozva.

TÖRVÉNYSZÉK.
A tót Hamlet párthivei. Közöltük már, hogy a pozsonyi sajtóbiroság egy évi államfogházra ítélte a fiatal Hurbánt, a ki lázító tartalmu cikket írt a Narodnie Noviny tót lapban. Hogy azonban a tót Hamlet és párthivei mint vélekednek e pörörs, mily örömmel tolják fel magukat mártiroknak, arról élénk tanúságot tesz a Narodnie Noviny ál-pathoszban bővelkedő cikke, a mely »Sajtópörünk előestéjén« czimtel visel és a melyből mutattványképen közöljük a következőket: »Vadluttak! Igen, — arra is szükségünk volt küzdelmeinkben, — nélküle még nem esett győzelem, nélküle a világ nem hallaná meg ama borzasztó dalt a lelki rabságról, hogy nincs mit behelünk, hogy nem vagyunk biztonságban gyermekeikkel imádságos könyvünkkel, vagyonunkkal, szavunkkal, igazságunkkal és mindenünkkel a miket az isten azért adott, hogy nekünk drágák és szentek legyenek. Kí a nyílt fórumra állapottunk! Hadd tudja a világ, hogy mikép lehet a tót ember pervesztes, ha az idegen nyelvem megirt idevényre a biróság nál meg nem jelenik; mikép lehet az, hogy nincsenek iskolái, országgyűlési képviselői. Ez az az ut, a melyen megtertenek bennünket és mi megértjük önmagunkat. Innen hangzik el a szó, a melynek hangja elhat a szívg, a lélekbe és a mely az elnyomás és sérelem által elgyengült emberek ereibe tüzet csepegtet, valamint akaratot önt egy új, jobb élet után.»

Közbányai sertesüzlet
A serteskereskedelmi csarnok jelentése.
Deczember 19.
a) Hizott sertes árak: I. Magyar első rendű: 1 Öreg nehéz (páronkint 300—400 klgon felüli sulyban) 42.50—43.50 2. Öreg közép (páronkint 300—400 klg. sulyban) 42.—42.50 3. Fialat nehéz (páronkint 326 klgon felüli sulyban) 45.—46.— 4. Fialat közép (páronkint 251—320 klg. sulyban) 45.—45.50— 5. Fialat könnyű (páronkint 250 klgmíg terjedő sulyban) 45.50 46.— II. Magyar szedett: 6. Nehéz (páronkint 280 klgon felüli sulyban) 42.50—43.50 7. Közép (páronkint 220—280 klg. sulyban) 43.—44.— 8. Könnyű (páronkint 220 klgmíg terjedő sulyban) 42.—43.50 III. Szerbiai: 9. Nehéz (páronkint 260 klgon felüli sulyban) 42.—43.— 10. Közép (páronkint 220—260 klg. sulyban) 41.50—42.50 11. Könnyű (páronkint 220 klgmíg terjedő sulyban) 39.—41.— Sertes létszám: decz. 18. napján volt készlet 109 174 darab. A hizott sertesüzletirányzata: változatlan. — Hizlani való sertes 16.— 18.— malacz (11—20 hónapos korban) felhajtott 5792 drb.

Budapesti gabonatözsde. Hivatalos jegyzések deczember 21-én. Buza öszre 7.55 pénz, 7.48 áru, tavaszra 7.42 pénz 7.35 áru. Tengeri 1892. okt.—nov.-ra — pénz, — áru. 1893. máj.—jun.-ra 4.78 pénz, 4.80 áru Zab tav. 5.47 pénz, 5.44 áru. — Káposztarepce aug.—szept. 11.60 pénz, 11.65 áru.

